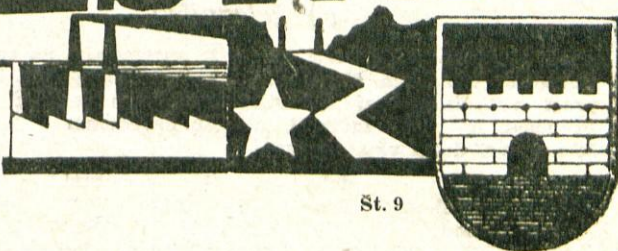

TRŽIŠKI VESTNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI TRŽIŠKE OBČINE

LETO VI.

Tržič, 1. junija 1957

St. 9

DRUŽBENI PLAN IN PRORAČUN OBČINE TRŽIČ ZA 1957 SPREJETA

Oprostitev plačila občinskih doklad starim obrtnikom in posestnikom — Občina odstopa mnogim podjetjem 45% svojega sklada

V petek 22. maja je zasedal ljudski odbor naše občine, ki je kot prvi na Gorenjskem sprejel letošnji družbeni plan in proračun. Sejo je vodil predsednik tov. Lovro Cerar, okrajni ljudski odbor je zastopal podpredsednik tov. Dušan Horjak.

Na čelu plana stoji motto: »Dvigniti je treba življenjsko raven delovnih ljudi ter v ta namen letos uporabiti vsa razpoložljiva sredstva.«

Plan vsebuje številne, res zanimive določbe in jih bodo delovni kolektivi nedvomno poslušali na sejah svojih sindikalnih organizacij in na zasedanjih delavskih svetov. Občinski ljudski odbor je natiskal precejšnjo naklado plana in ga brezplačno razdelil občanom. Vrednost proizvodnje v naši občini bo letos znašala 9 milijard in 412 milijonov dinarjev, to se pravi 4,4 odstotka več kot lani. Presežek dela bo letos za 5,4 odstotka večji kot lani in bo znašal 2 milijardi in 100 milijonov dinarjev. V smernicah določa plan, da se letos oprodo plačila občinskih doklad vsi hišni posestniki in vsi obrtniki ter podjetniki, stari nad 50 let, če ne zaposlujejo tuje delovne sile. Občinski ljudski odbor odstopa 45 odstotkov svojega investicijskega sklada vsem pavšaliranim tržiškim podjetjem z namenom, da poveča zainteresiranost za napredek, kar je gotovo lepo darilo. Instrumenti plana znatno znižujejo razne davkatve posameznih gospodarskih organizacij družbeni skupnosti in se tudi s temi odredbami občinski ljudski odbor odreka lastnim dohodkom. Občinski ljudski odbor bo letos imel na razpolago okoli 171 milijonov in 500 tisoč din sredstev, od tega za proračun 83.500.000 din, za lastni investicijski kreditni sklad 25.500.000 din in za lastni stanovanjski kreditni sklad 61 milij. 500 tisoč din. Odbor je sklenil, da dobijo iz stanovanjskega sklada kredite: občinski ljudski odbor oziroma stanovanjska skupnost za gradnjo novih stanovanj 40 in pol milij. din, zadruga 9 milij., gosp. organizacije 4 milijone, zasebniki 3 milij. din, 4 milijoni pa ostanejo še v rezervi. Investicijski sklad pa bo razdeljen v obliki kredita kmetijstvu in obrti 10 odstotkov, gostinstvu 8 odstotkov, trgovini 40 odstotkov itd.

Na zasedanju je občinski ljudski odbor sprejnil odlok o stanovanjski tarifi in sklenil nov odlok o maksimalni tarifi najemnin za poslovne prostore. S temi odloki bodo dobili hišni lastniki mnogo večja sredstva za obnovo stanovanj in poslovnih prostorov. Tudi je odbor na isti seji dopolnil občinski statut, spremenil odlok o dopolnilnih plačah občinskih uslužbencev ter odredil neke spremembe v sistemizaciji. Izvolil je nov svet za blagovni promet, imenoval je

predsednika v svetu za komunalne zadeve in izvolil upravni odbor Zdravstvenega doma ter upravni odbor lekarne, razpisal je mesto upravnika Obroškega doma in administratorja glasbene šole. Dal je dovoljenje za ustanovitev poslovalnice obrata Elektroteh. podjetja v Kranju na Trgu svobode 25 in je sklenil, da se Mehanična delavnica pripoji k podjetju SAP. Potrdil je predlog, da se na občinskem področju poveča vodarina za industrijo 10-kratno, za

obrt in gostinstvo 5-kratno, oz. da se za ti dve panogi uvede plačevanje vodarine po vodomernih. S tem bo doseženo vsaj približno izenačenje z drugimi kraji, saj je naša vodarina sedaj bila res neverjetno nizka v primeri z drugimi kraji. Zasebnikom se vodarina ne poveča. Izven tega je občinski ljudski odbor razpravljal še o nekaterih drugih tekočih gospodarskih in komunalnih zadevah, pa tudi o problematiki javne zdravstvene službe.

J. V.

Sindikalna podružnica „PEKO“ v počastitev I. kongresa delavskih svetov

Delovni kolektiv tovarne »Peko« je sklenil, da čim lepše proslavi I. kongres delavskih svetov. Ze pred mesecem dni je sindikalna podružnica izdelala program športnih in kulturnih prireditev, s katerimi naj bi povežala kolektiv v pričakovanju kongresa in ga počastila z masovnimi tekmovanji in tako prispevala k temu velikemu dogodku svoj delež.

Preko 400 članov kolektiva tekmuje že mesec dni za naslove najboljših posameznikov v namiznem tenisu, odbojki, balinanju, šahu, streljanju, nogometu in atletiki. V glavnem so športna tekmovanja že zaključena v zadovoljstvo vseh prijavitelcev, saj se je pokazalo, da je mnogo takih, ki bi z uspehom lahko sodelovali v športnih društvih, katerim primanjkuje kadra. Posebno mladina se je temu tekmovanju odzvala z voljo in tudi do konca sodelovala in se vztrajno borila za najboljša mesta.

Za zaključek vseh prireditev, pa bo dne 8. junija 1957 ob 10. uri v tovarni svečana prireditev, katere osrednja točka bo razvitje novega sindikalnega prapora. V kulturnem programu bodo sodelovali pevski zbor, folklorna skupina, telovadci, recitatorji s sodelovanjem harmonikarjev in Goričanovega kvinteta. Na proslavi bodo podeljene tudi nagrade najprizadevnejšim in najboljšim tekmovalcem.

Kolektiv si v času tekmovanja močno prizadeva, da bi tudi v pogledu proizvodnje dosegel čim lepše uspehe. Največ pozornosti posveča izboljšanju kvali-

tete izdelkov in zmanjšanju števila defektov pri izgotovljenih izdelkih.

Sindikalna podružnica bo v tem času organizirala obsežnejša predavanja o delavskem samoupravljanju za vse člane delavskega sveta, člane izvršilnega odbora sindikalne podružnice in delavske zaupnike. S temi predavanji želijo doseči to, da bodo vsi dobili najosnovnejše znanje o smernicah in delova-

nju organov delavskega samoupravljanja, o njihovi vlogi in nalogah.

Kolektiv je lahko ponosen na svoje dosedanje uspehe tako v gospodarskem kot družbenem pogledu in bo z doseženimi uspehi izpolnil svojo dolžnost, dostojno pričakal kongres in z zanimanjem spremljal njegovo delo ter sprejel njegove odločitve kot smernice pri svojem nadaljnjem delu.

AP

Pred občnim zborom Društva upokojencev

Podružnica Društva upokojencev v Tržiču šteje 928 članov in članic. Obstoji pa tudi posmrtninski sklad, h kateremu lahko pristopi vsak upokojenec (ali upokojenka) in njegov zakonški drug, s tem da plača v teku leta, potem ko je stopil v pokoj, pristojbino in to pred izpolnitvijo 65. leta starosti. Ta ustanova ima 742 članov in članic, 109 pa družinskih članov.

Dne 10. junija bo imela podružnica redni letni občni zbor in razvitje društvenega prapora. Na letošnjem občnem zboru namerava podružnica ustanoviti posebno samopomoč, da bi svojim članom in članicam ob smrti lahko nudila razen posmrtnine še kaj več. Podobne samopomoči so že ustanovljene pri raznih podružnicah Društva upokojencev. Prepričani smo, da bo občni zbor sprejel to zamisel, saj bo vsakemu članu ali članici ob smrti še kak postranski dinar dobrodošel. Seveda bo treba za to samopomoč prispevati

malenkostni znesek. Na občnem zboru se bodo upokojenci pomenili tudi o izletih, ki jih podružnica namerava prirediti v letošnjem letu, če bo dovolj zainteresentov zanje.

Tržiška podjetja in vsa privatna gospodinjstva, ki potrebujejo delovno silo, naj se obrčajo na podružnico, da jim priskrbi v sporazumu s posredovalnico dela fizič. sposobne upokojence, ki prejemajo majhne pokojnine. Prav tako naj se tudi upokojenci obračajo na podružnico zaradi priložnostne zaposlitve.

Nadalje prosi odbor vse upokojence, ki niso poravnali članarine za drugo tromesečje, da to store še pred občnim zborom. Ravno tako pozivamo tiste člane, ki so naročili izkaznice za olajšavo po železnici, da jih prevzamejo pri tov. tajniku.

Člani in članice! Udeležite se polnoštevilno občnega zbora in razvitja prapora 10. junija ob 9. uri dopoldne v dvorani kina!

NOVI VOZNI RED

a) železniški

Od 2. junija dalje velja nov železniški vozni red. Na trziški progi prinaša precej novosti. Prenehali so voziti motorni in še nekateri drugi vlaki, še več-

je spremembe pa so v odhodih in prihodih vlakov. Našim bralcem bomo verjetno ustregli, če jih navedemo:

Ljubljana odhod	del.		brzi			
Kranj prihod	4.31	5.35	12.00	13.20	14.30	19.10
	5.19	6.38	12.55	13.56	15.27	20.11
			ned.	del.		
Kranj odhod	5.25	7.05	12.05	14.20	16.08	20.25
Tržič prihod	5.56	7.39	13.39	14.51	16.42	20.59
			del.			
Tržič odhod	4.53	6.05	8.55	15.00	18.23	
Kranj prihod	5.23	6.35	9.25	15.30	18.53	
Kranj odhod	5.37	6.46	9.39	15.36	19.03	
Ljubljana prihod	6.32	7.27	10.30	16.28	20.05	

Podrobnosti glede voznega reda na tej in na drugih progah so razvidne iz novega voznega reda Express za železniški, avtobusni, pomorski in avionski pro-

met, ki je prišel v prodajo predtekli teden in ki ga dobite tudi v pisarni Turističnega društva (cena 140 dinarjev).

b) avtobusni

Nov Vozni red 1957—1958 je izdalo pred kratkim za svoje avtobusne proge tudi avtobusno in turistično podjetje Slovenije SAP - Turist biro, največje in najmočnejše podjetje te vrste v Jugoslaviji. Letošnji vozni red je mnogo obsežnejši kot lanski, ker prinaša poleg voznih redov za vse mednarodne, turistične, medkrajevne in lokalne avtobusne proge tega podjetja tudi perspektiv za izlete in potovanja, ki jih bo podjetje priredilo od junija 1957 do maja 1958. Obseg pa je narasel (obsega 64 strani in 4 priloge!) tudi zaradi številnih podob (od teh so 4 v večbarvnem tisku) najlepših turističnih krajev v Sloveniji z najvažnejšimi podatki o njih. Tako ta brošura ni le vozni red, temveč kar lepa turistično - propagandna publikacija. (Ne razumemo samo, čemu se 4 podob ponavljajo in odkod »Sv. Ana, Glavni trg«!) Tudi ta Vozni red dobite v pisarni Turističnega društva za res nizko ceno 40 dinarjev.

Avtobusni vozni red za našo progo glede odhodov in prihodov avtobusov ne prinaša nobenih sprememb. Velja torej tisti vozni red, ki smo ga v Trziškem vestniku že objavili, zato ga ne objavljamo vnovič. Omenjamo le, da je na željo delavcev, ki se vozijo iz Križev v predilnico na nočno delo, začel pobirati zadnji večerni avtobus delavce ob 21.30 prav v vasi Križev in da zjutraj ob 6.15 avtobus obstane tudi pred predilnico.

Novost v avtobusnem obratovanju podjetja SAP - Turist biro, ki jo bomo mnogi Trzičani

pozdravili, pa je mednarodna avtobusna proga Ljubljana—Celovec. Avtobus bo na tej progi vozil od 15. junija do 29. septembra vsako soboto z odhodom iz Ljubljane ob 6.00, iz Tržiča ob 7.05 ter s prihodom na drž. mejo ob 7.25, v Celovec 9.10. Vračal se bo z Celovca v nedeljo ob 20.00 in odhajal od gostišča »Ljubelj« ob 21.45, iz Tržiča proti Ljubljani pa ob 22.05.

Podobno kot se bodo lahko okoristili Trzičani s to progo v eno ali drugo smer, pa bo temu ali onemu prav prišla tudi mednarodna proga Bled—Celovec z odhodom iz Celovca vsako soboto ob 14.00, iz Tržiča pa ob 16.20 in s povratkom z Bleda vsako nedeljo ob 16.00, iz Tržiča pa ob 17.00. Natančnejše podatke dobite v Voznem redu.

Še važnejša kot pravkar omenjeni mednarodni progi, pa je za nas Trzičane sezonska brza proga Tržič—Poreč. Posluževali se je bodo ne samo tisti, ki bodo potovali v Poreč, ampak tudi tisti, ki bodo hoteli priti zgodaj v Ljubljano ali se pozno vrniti iz Tržiča ob 4.30; iz Ljubljane nadaljuje vožnjo ob 5.30 in prispe v Poreč ob 10.00. Vrača pa se iz Poreča ob 17.00, iz Ljubljane ob 21.30 in prispe v Tržič ob 22.30. Vozi vsak dan.

Z vzpostavitvijo te proge smo torej dobili tudi na progi Ljubljana—Tržič in obratno en par avtobusov več in imamo zdaj vsak delavnik 13 avtobusov za Ljubljano, ob sobotah pa celo štirinajst!

Lepa slovesnost v tovarni „Peko“

V nedeljo, 19. maja, so imeli v tovarni »PEKO« lepo slovesnost: prostovoljna industrijska gasilska četa te tovarne je prešla novo motorno brizgalno. Na lepo okrašenem odru pred tovarno so se zbrali gasilski funkcionarji z direktorjem tovarne na čelu. Ob zvokih godbe se je pričela slovesnost.

Prvi je spregovoril nekaj besedi o pomenu gasilstva pred-

sednik občinske gasilske zveze, tov. Anton Dornik, nakar se je tajnik gasilske čete zahvalil upravi tovarne za pomoč. Sledili so še govori zastopnikov raznih organizacij in društev. Po govorih je bil mimohod, nakar so gasilci pokazali z novo brizgalno svojo izurjenost v mokri vaji. Pokazali so, da nič ne zaostajajo za drugimi četami, akoravno so še mladi.

Osnovan je občinski svet Svobod in prosvetnih društev

Preteklo soboto je bilo v sejni sobi obč. ljudskega odbora posvetovanje med zastopniki trziške Svobode in ostalih prosvetnih društev v občini, ki so se ga udeležili poleg le-teh tudi predsednik obč. odbora SZDL, predsednik okrajnega sveta Svobod in prosvetnih društev, tajnik obč. ljudskega odbora itd. V ospredju posvetovanja je bilo vprašanje, ali bi bil potreben za koordinacijo dela prosvetnih društev v občini in za medsebojno pomoč med temi društvi poseben forum in kakšen naj bi bil njegov delokrog. Po daljši tehtni razpravi je kljub nekaterim pomislekom, češ da bi delo v tem forumu samo še bolj obremenjevalo naše najboljše delavce na ljudsko-prosvetnem področju, vendar dozorel sklep, da se osnuje občinski svet Svobod in prosvetnih društev. Pokazalo se je namreč, da so že danes pred odborom trziške Svobode naloge, ki presegajo njen društveni delokrog in ki bi jih mogel uspešno opravljati le tak občinski svet. V bodoče pa se bodo take naloge še kopičile. Ze zdaj n. pr. posreduje Svoboda s

svojo aparaturo za ozki film filme tudi podeželju, bo pa treba podeželju začeti posredovati tudi knjige iz trziške knjižnice; podobno kot so že pred leti v Trziču nastopili združeni pevski zbori, bo v bodoče treba misliti večkrat na take skupne nastope. Stike med pevovodji, režiserji in igralci bo treba še poglobljati, da bi bilo njihovo delo uspešnejše in da bodo zlasti okoliška prosvetna društva deležna večje pomoči. Skupni nastopi za občinski in druge praznike in ostale skupne akcije terjajo skupni organ vseh teh društev. Zato so zastopniki Svobod in okoliških prosvetnih društev sprejeli sklep, da začno s pripravami za vzpostavitev občinskega sveta Svobod in prosvetnih društev in je bil v ta namen tudi že sestavljen iniciativni odbor s predsednikom Mirkom Brejcem in tajnico Jelko Zagorjevo. Brez dvoma pomeni ta korak prvo stopnjo k poživitvi ljudsko-prosvetnega dela v naši občini, ki je v zadnjem času precej zastalo. Zato je treba ta korak samo pozdraviti.

DVE RAZSTAVI

Za letošnji praznik mladosti je skupina učiteljev trziških okoliških šol razstavila razna učila in učne pripomočke, ki so jih izdelali učitelji po našiholah v trziški okolici.

Na razstavi smo videli razne načine, kako naj učitelj zlasti v prvih štirih razredih obveznega šolanja učencem pouk olajša, ga napravi živahnega, zanimivega in živega. Zlasti poštevaniko, ki dela v drugem letu šolanja našim malim toliko preglavic, se — kot smo videli na razstavi — otrok tudi igraje lahko nauči. Posebno posrečena so tudi pomagala, ki našim najmlajšim olajšajo prvo modrost sestevanja in odštevanja preko desetice.

Z živahnimi risarskimi izdelki naj učitelj na flanelografu poživlja pouk domoznanstva in uvaja učence v skrivnosti sveta in življenja. Celo pouk slovnice slovenskega jezika (moški, ženski in srednji spol samostalniki) moremo otroku olajšati, če mu slovnicična pravila predstavimo s prikupnimi (risarskimi) ponazoritvami.

Razstavljenih je bilo mnogo pripomočkov, ki naj otroku posredujejo predstave o številu in mu pomagajo sprejemati osnovne pojme z raznih področij znanosti. Seveda za najmlajše ne sme manjkati pravljic, ki jih učitelj tudi lahko poživljuje s podobami na flanelografu.

Morda je tu pa tam kaj motilo. (N. pr. orientacija na peskovniku in karti, ki je bila ob njem, je bila taka, da je imel otrok zahod na zgornjem robu karte, vzhod na spodnjem, sever in jug pa ob strani. Sicer je razumljivo, zakaj je učitelj tako storil, vendar naj bi bila orientacija vsekdar pravilna, t. j. sever zgoraj, jug spodaj. Kajti že kar od kraja je treba učenca na to navaditi, saj je znano, da se sicer vedno lovi po zemljevidu

in ugiba o straneh neba. Zato naj ne bi zasakali vetrovnice za 90 stopinj kot je to bilo v primeru kovorske karte. — Tudi sicer je bilo na kartah nekaterih oznak preveč, drugih premalo. Izpisana so bila n. pr. številna ledinska imena, pogrešili pa smo imena glavnih vasi in vzpetin, n. pr. Leš in Dobrče.)

Vendar je razstava v celoti bila pravo presenečenje. Pokazala je, da se naši učitelji ne strašijo truda in izgube časa, da žrtvujejo celo svoj prosti čas za to, da nudijo učencem čim več in čim boljše. Videli smo, da so naše okoliške šole že skoro vse oskrbljene s flanelografi, da imajo peskovnike in da imajo strani Slovenija (meje in vode) na drugi pa Jugoslavija, kar more sijajno služiti pri pouku zgodovine in zemljepisa. Saj more učitelj na tako tablo sprosti skredo načrtovati obravnavano snov in s tem učenec takorekoč mimogrede osvajati razna zemljepisna in zgodovinska dejstva.

Skratka: razstava je v celoti uspela. Pokazala je veliko požrtvovalnost našega učiteljstva in voljo za čim boljši uspeh. Pokazala je tudi, da so nekateri izmed naših učiteljev pravi mojstri v risanju. Zato prirediteljem vse priznanje!

Razstava je bila 25. in 26. maja v prostorih Dijaškega doma in vrtca.

Poleg razstave učil, ki so jih izdelali okoliški učitelji po lastni zamisli je bila v sosednjem prostoru tudi razstava trziškega vrtca. Tu smo se seznanili z delom v trziškem vrtcu, to je z delom z našimi najmlajšimi, ki so še nepismeni.

Občudovali smo iznajdljivost in fantazijo naših vzgojiteljev, ki s skromnimi sredstvi pričarajo otrokom marsikaj lepega.

Ker ni sredstev za nabavo igrač in materiala za nje, jim pride prav vse od kraja: lepka in škatle, škatlice za vžigalice, zamaški, papir, nitke itd. In nato režejo, rišejo, šivajo, zbijajo, pripovedujejo. Vzgojiteljice in otroci.

Pri tem se otroci vzgajajo estetsko, veča se jim besedni zaklad, seznanjajo se z delom vseh vrst, s prometnimi sredstvi itd. Zares: to je področje dela, ki nima meja, zlasti še, če upoštevamo, da je otroška fantazija neizčrpna in iznajdljivost brezkončna.

Seveda je delo naših vzgojiteljic težko, ker ne razpolagajo niti z zadostnim prostorom. Kajti otrok rabi za svoje udejstvovanje precej prostora. V našem vrtcu pa se igra 29 otrok hkrati v eni sobi. Tako je v enem kotu mizarska delavnica,

drugod prodajalna, v enem kotu je lekarna, kjer prodajajo najrazličnejša zdravila in obveze, tu ordinira zdravnik, tam deva mala mamica spat svojo punčko, tam druga šiva za svojo, tu miličnik ureja promet, tam se nekdo vozi v čolnu in še drugi jaha in tretji vozi avto in še to in ono, vse v eni sobi. Kdo ne bi občudoval dela naših vzgojiteljic? Prav gotovo: gre jim vse priznanje!

Obe razstavi sta dobro prikazali napore naših učiteljev in vzgojiteljev. Zdi se pa, da so se Tržičani premalo pozanimali za njihovo delo; vsaj z obiskom razstave tega zanimanja niso pokazali. In če gre za naše otroke, ali nas more in sme katerakoli stvar odvrniti od tega, da se živimo zanimamo za napore, ki so v zvezi z uspehi naših otrok?

Šolski izdelki tržiških dijakov so bili deležni splošnega priznanja

Letošnja razstava gimnazijskih šolskih izdelkov je bila prijetno presenečenje. Razstave ob koncu šolskega leta namreč navadno prikazujejo zgolj risarske in pismene izdelke dijakov, v zadnjih letih sicer tudi dekliška ročna dela (vajenice in praktične pletenine), letos pa nas je razstava iznenadila s svojo izredno pestrostjo.

Prirejena je bila v dneh 1. in 2. junija v dvorani Svobode. Prostor je bil tako prijetno urejen, da je razstava dihala pravo domačnost. Pri tem mislimo predvsem na koticček s skrinjo, nageljnomo, vazami in zlasti s prti in prtici, ki so bili zelo okusni in prav lepi. Saj niso z narodnimi motivi v križih kar nič zaostajali za izdelki, ki jih prodaja »Dom« in ki so si s svojo prikupnostjo utrdi pot celo na tuja tržišča.

Videli smo dalje razne kose namiznega in postelnega perila, ki so ugajali zaradi svoje enostavnosti, barvitosti in preproste, a zato tem učinkovitejše lepote. Viden je bil poudarek v tem, da znajo naša dekleta ročno delo ne le tehnično izdelati, marveč tudi, da se ob njem estetsko vgapajo, pridobivajo v okusu in smislu za ročno delo, ki napravlja dom prijeten in topel.

Na mizah ob oknih so bili nadalje razstavljeni razni drugi izdelki naših dijakov: pletene nogavice, rokavice, šali, kapice in jopice in še to in ono, s čimer se naše prvošolke uvajajo v ročno delo. Videli smo vajenice

z raznimi šivi in vbodi, belo vezenje in kvačkanje, pa tudi izdelke, ki so jih dijakinje ukrojile in sešile na šivalnem stroju. Vse je bilo skrbno in lepo izdelano in je vzbujalo splošno pozornost obiskovalcev.

Tudi risarski izdelki so bili kar lepi. Obiskovalci so se zlasti ustavljali pred mozaiki iz usnjenih odpadkov, ki so kolektivno delo. Ti mozaiki so ugajali zaradi svoje vsebine in risbe, pa tudi izvedba je bila kar zadovoljljiva.

Pestri ornamentični ter slikovite ilustracije in pokrajine v raznih izvedbah so močno poživljale prostor, posebno še, ker so bile prikazane na velikih ploščah.

Na razstavi smo tudi videli, kakšno je praktično delo pri pouku prirodopisa in zemljepisa: pri botaniki si dijaki urejajo herbarij, pri zemljepisu pa rišejo zemljevide. Nekateri izmed njih so bili kar odlični in niso le zgolj kopija zemljevidov iz atlasa, marveč samostojno vnašanje geografskih dejstev v posameznih deželah in kontinentih.

Razstava je pritegnila številne obiskovalce, saj je bila oba dneva kar ves čas polna občudovalcev. Vsi, ki so jo videli, so izrekli priznanje gimnazijskemu profesorskemu zboru, zlasti tovarišici Regvatovi, ki poučuje na zavodu ročno delo in tovarišu prof. Kozamerniku, ki uvaja naš mladi rod v skrivnosti likovne umetnosti. Mnogi izmed obiskovalcev so svoje priznanje tudi izrazili v vpisni knjigi.

včasih so izgubili takt, toda enotnost celotnega pevskega zbora in smisel za interpretacijo sta napravila te napake komaj opazne. Velika požrtvovalnost in pedagoško dovršeno metodično delo prof. Švajgerja sta prinesla cicibanskemu pevskeemu zboru lep uspeh in poslušalcem velik užitek.

Lep vtis je napravil uvod pred vsako zapeto pesmico v obliki recitacije. Cicibanka in cicibanček sta povedala tekst pesmi, nato pa je sledila glasbena razlaga.

S tem nastopom se je že priznani tržiški cicibanski pevski zbor ponovno afirmiral pred javnostjo.

Po prvem delu vokalnega koncerta so tri cicibanke, gojenke tržiške glasbene šole, samostojno izvajale na klavirju nekaj otroških skladbic in tudi dobro uspele.

In zopet je gledalce prijetno presenetilo nekaj nad vse ljubljenih prizorčkov, posnetih iz ritmične vzgoje po programu tržiškega vrtca. V Plesu metuljčkov so v pisanih oblačilih ob spremljavi na klavirju zaplesali metuljčki okrog rožic in z njimi. V naslednjem prizoru so sedem

palčkov, rožica in gobica izvajali pristrčne ritmične gibe. Prizorček, v katerem so cicibani ponazorili vlak, je navdušil gledalce. Nastop ur v naslednjem prizoru je bil tudi prav mičen.

Prizore so pripravile, zrežirale in cicibane oblekle vzgojiteljice iz tržiškega vrtca. Vse kaže, da so otroci v vrtcu v dobrih rokah in da imajo možnost naučiti se veliko lepega in koristnega.

Nato je nastopil cicibanski pevski zbor z drugo polovico programa in zaključil res pristrčen in prijeten večer s koračnico: Naša četica koraka...

Ra...

KONCERT

13-letne pianistke Marije Kocijančičeve

V četrtek 30. maja ob 19.30 uri je koncertirala v dvorani Svobode mlada pianistka Marija Kocijančičeva iz Ljubljane. Imenovana se je rada odzvala povabilu svojih znank in smo tako ob pomoči glasbene šole organizirali ta koncert tudi v Tržiču. Koncertni spored je bil za mlado pianistko dokaj obsežen in zahteven, saj je le-ta ves spored odigrala na pamet.

Za uvod je mlada koncertantka odigrala J. S. Bachovo Francosko suito v E-duru z vsemi stavki (Allemande, Courante, Sarabande, Gavotte, Polonaise, Menuet, Bourrée, Gigue). Celotno suito je odigrala tehnično dovršeno, brezhibno in je bilo že takoj po prvih taktih jasno, da izvajalka dokaj močno obvlada glasbeni izraz Bachovega stila, mojstra instrumentalne polifonije. Mozartove variacije je zaigrala v vsem blišču prefinjene tonske sproščenosti in ritmične razgibanosti. Zahtevno Haydnovo sonato v H-molu z vsemi stavki (Allegro moderato, Tempo di menuetto, Presto) je odigrala z vso intuitivno glasbeno vigranostjo, polne življenjskega optimizma. S to skladbo je bil zaključen I. del koncerta, nakar je sledil odmor. V II. delu koncerta nam je mlada umetnica predstavila kot prvega skladatelja K. Pahorja z njegovimi tremi arabskimi. Izvedba teh skladbic je bila za nas Tržičane z ozirom na svojstvenost kompozicijske tehnike, nashičene z disonantnimi tonskimi elementi, še posebej zanimiva. Zatorej zasluži mlada interpretantka toliko več pozornosti, ker je znala ustvariti na glasbilo glasbene podobe orientalskih tonskih prvin. Tej skladbi so sledili Schumannovi Otroški prizori op. 15 (O tujih ljudeh in krajih, Lovi me, Sanjarjenje, Važen dogodek, Otrok zaspi, Vitez na gugalnem konju.) Vse te glasbene podobe je mlada pianistka zares lepo prednašala in nam tako kar najverneje glasbeno ilustrirala te prizore. Skladatelj A. Ljadova pa je predstavila s Preludijem op. 31, nadalje s šaljivim valčkom (Une Tabatiere á musique) op. 32, tej je sledil preludij op. 38, 39, 40 in končno še valček. Koncert je zaključila s Chopinovo Uspavanop op. 57 in Tremi ecosoaies op. 72 in to s takšno sensibilno re-

produktivno gesto, da je na poslušalce napravila najlepši vtis in tako potrdila, da je za svoja leta že kar prerasla določeno stopnjo umetniške zrelosti. Občinstvo jo je vseskozi nagradilo s spontanin in navdušenim aplavzom. Koncertantka pa je za zaključek dodala še nekaj skladb.

Skratitka: mlada umetnica Marija Kocijančičeva je na tem koncertu samo dokazala, da z vztrajnim in neumornim delom lahko človek doseže mnogo več, kot pričakuje. Jasno, da morajo biti za to dani določeni pogoji kot dober razvit muzikalni čut, sposobnost dojemanja glasbenih elementov, še posebej pa vztrajno in nenehno študiranje, ki temelji na dosledni analitski osnovi. Na drugi strani pa z jamči tovrsten uspeh pravilna glasbena vzgoja.

Iz razgovora smo zvedeli, da sedaj obiskuje II. r. srednje glasbene šole v Ljubljani, kjer dobiva klavirsko nauko pri profesorju akademije za glasbo Antonu Ravniku, renomiranem glasbenem pedagogu, ki je vzgojil že vrsto pianistov - umetnikov. Razen tega pa mlada Kocijančičeva obiskuje še 3. razred klasične gimnazije v Ljubljani in to samo potrjuje, da ves svoj čas posveti študiju.

Obžalujemo, da je bil obisk slabši, kot smo pričakovali (na ta dan je bilo v Tržiču več prireditev), in upamo, da bo drugič v tem oziru bolje. Kocijančičeva nam je namreč obljubila, da nas bo zopet obiskala in pripravila nov koncertni program.

Zelimo mladi umetnici mnogo uspehov na njeni nadaljnji umetniški poti, Tržičani pa bomo kot to pot lahko ponovno občudovali njeno zrelo glasbeno znanje.

TRŽIŠKI HUMOR

Zakaj se Vam, tovarišica, tako mudi, da bilančna komisija čimprej pregleda zaključni račun podjetja?

Tovariš načelnik, k zozdravniku moram, da mi izpuli bolne zobe; brez zob pri komisiji vendar ne morem biti!

Ne razumem, zakaj potrebujete pri bilančni komisiji zobe?

Dopisujte v „Tržiški vestnik“!

STEZE IN POTA OKROG TRŽIČA

VII. Na Bistriško planino

Bistriška planina je planina v pravem pomenu besede, čeprav majhna. Z besedo planina označujemo namreč nad stalnimi naselji ležeči gorski svet, ki zaradi neugodnih višinskih podnebnih razmer ne dovoljuje več poljedelstva, ampak le poletno pašo, ponekod še košnja. Zato so planine obljudene le v poletnih mesecih in čeprav so sestavni del gospodarstva niže ležečih naselij, se oskrbujejo ločeno od le-teh.

Bistriška planina ima svoje ime po vasi Bistrica nad Tržičem, nad katero se nahaja in kjer domujejo pašni koristniki, ki vodijo poletni živino na planino. Planina je na vzhodnem pobočju Dobrče, v višini 1054 m.

Do nje nas vodi več poti: tri od juga navzgor, prva od Hudega gradu čez Planinice, druga ob Blažnici nazgor, tretja z Brezlj pri Tržiču; od jugovzhoda pa imamo na izbiro pot z Zalega rovta, s Cenove gube in s Čegelš preko Kajzarjeve gube ter še dve iz Deževnega. Torej v celoti kar osem dobro shojenih poti in steza; od tega je polovica poti markiranih.

Oglejmo si najprej tisto, ki vodi na planino iz doline ob Moščeniku, saj jo turisti najčesteje uporabljajo, ker je prijetna in dobro markirana.

A. Od Mladinskega doma mimo Markovega studenca in dalje preko Kajzarjevih ravni na Bistriško planino

Od razpotja pri lekarni krenemo čez most in skozi Tržič. Pri tem na poti skozi mesto pade v oči velika homogenost hiš na trgu, ki je razširjeni del nekdanje ljubelske ceste, bivši tržni prostor starega Tržiča. Na zgornjem delu trga nadaljujemo pot po cesti, ki vodi proti Ljubelju.

Kmalu se vzpnejo v prvi ljubeljski klanec. Nasproti Babičeve gostilne na klanecu se odcepí pot v levo navzdol, proti rakam ob Moščeniku. Spustimo se do vode in pri prvem mostu zavijemo v levo čez potok do Mladinskega doma. Ze na mostu opazimo markacijo, ki nas vodi na levo v breg. Nekaj časa hodimo po kolovozu, pri hrastu z markacijo pa zavijemo s kolovoza po stezi v levo navzgor. Tu je markacija pomanjkljiva. Preko senožeti se dvignemo mimo vodovodnega rezervoarja proti gozdu. S steze le lep pogled na Čegelše, Ljubelj, prelaz, Begunjščico, na ozko dolino ob Moščeniku, na Pirmance, ki omejujejo dolino na vzhod. Na jugozahodu vidimo strma pobočja Kriške gore z Brčevim rovtom, v ozadju se dviga markantni vrh Storžca. Pod ljubeljsko cesto opazimo sledove zemeljskega usada, ki je pred nekaj leti kar posnel pobočje pod cesto. Vrh senožeti se nam že prikazujejo zahodna pobočja Košute.

Mimo mladega bukova nas vodi steza v lep smrekov gozd. Hodimo ob robu in v pobočju pod nami se na prikazuje poslopje na Cenovi gubi, kjer je sedaj Dom onemoglih tržičke občine. Po precej stmi stezi se dvigamo ob robu gozda navzgor. Ob večjem dežju dere po poti voda in polagoma ustvarja hudourniško grapo. Kmalu opa-

zimo na poti kose temnordečega porfirja s svetlejšimi, bledordečkastimi utrošniki.

Tu, na skrajnem jugovzhodnem pobočju Dobrče imamo sledove vulkanskega delovanja iz triadne dobe, ohranjene v krpah porfirjev in porfiritev. Tako se na tem pobočju pojavlja že nad Cenovo gubo in sicer na dokajšnji površini. Takih vulkanskih vložkov je tod več. Največji je le malo severozahodno od Tržiča, drugi po razprostranjenosti je tisti, ki je na njem Bistriška planina, manjše krpe porfirja so še nad Kramarjevo gubo. Tu, na pobočju Dobrče zavzema porfir znatno večjo delovino kot na nasprotnih pobočjih pod Kriško goro.

Pot je dobro markirana, ponekod pa zelo mokra. Porfir je pač vulkanska kamenina, ki ne prepušča vode, zato ta oteka po površini. Kolovoz nas vodi skozi gozd, po katerem leže bloki porfirja. Za naše oči, ki so vajene apnenih skal, so kosi porfirja neka posebnost. So pač drugačnih oblik, lomijo in krušijo se v ravno odsekanih plokvah, preperevajo počasi, drobljenje je pač docela drugačno kot pri apnenicah.

Kmalu postane pot pod nogami zelo pisana. Petrografska sestava debelega gručca na poti nas opozorja nase s svojo pestrostjo: tu so rdeči kosi porfirja, zeleni grohi in beli apnenici, ki jih je voda prinesla od zgoraj.

Steza, ki je bila doslej mokra, se spet osuši, ko pridemo na majhno poseko, kjer je razpotje. Krenemo v desno, v smrekov gozd. Na tem razpotju bi bilo vsekakor treba napraviti markacijo, čeprav ni primernega drevesa, niti skale. Kajti človek se ob razcepu stez zamaž ozira po markaciji, ki je sicer 20 metrov višje, a ker je na tleh, je ne upogledamo, dokler ne pridemo do nje.

Na razpotju preidemo geološko mejo. To opazi že nevesče oko po tem, ker se pot, po kateri hodimo, docela izpremeni. Doslej smo hodili po gromem gručču vulkanskih kamenin, sedaj je steza mehkejša. Kolikor je na njej še gručca, je pokrit z drobnopreperelelino in pogreznjen v mehkejšo osnovo.

Gozd na desni se nepričakovano razmakne in odpre se nam pogled proti Storžcu. Ogledujemo lomsko dolino in vzpetine ob njej, Brčev rovt, Konjščico, Zenikljevec, pa tudi senožeti »Za farovžem« in hiše na Cimpru.

Zapuščamo čisti smrekov gozd in prehajamo v mešanega. Na ovinku, ko se obrnemo na sever, uzremo Begunjščico in Veliki vrh v Košuti. Zdaj se nam na poseki pridruži steza, ki vodi s Čegelš na Bistriško planino. Ob poti se nam ponujajo borovnice in maline, ob njih raste razno rastlinje, ki ljubi vlago: kalužnice, spominčice, lapuh. — Pod Pirmancami se na nasprotnem bregu sonči kmetija: Završnikova samna.

Preko poseke pridemo mimo mladega bukova do hudourniške grape, po kateri teče dobra pitna voda. Na bukvi nad vodo nas kažipotna tablica napoti do Markovega studenca, ki je zajet 20 m nad potjo.

Ko smo se počivilili ob mrzli studenčnici, krenemo po mehki

humozni poti naprej v bukov gozd. Tu se nam od desne pridruži kolovoz, ki pripelje z doline ob Moščeniku navzgor. Uporabljajo ga predvsem za spravlanje lesa v dolino. Ker je speljan po mehki preperelelini, je ves oglašen od drsenja hlodov.

Po kolovozu opazujemo na robu droben gruč in fin dolomitni pesek. Po gozdu pa leže tudi večje dolomitne skale s strmimi robovi. Ko se nam bukov gozd, po katerem smo hodili, razmakne, se najdemo na mehki travi, na travnatih jasah med redkimi smrekami. Tu so Kajzarjeve ravne (ali Petelinove ravni). Zares prijetni so kotički med smrekami, primerni za oddih in sanjarjenje — če nas čas ne priganja.

Po mehki travnati stezi se med smrekami dvigamo navzgor. Vrh ravni se nam pridruži kolovoz, ki vodi s Cenove gube na Kajzarjeve ravne. In že smo preko trav in mimo smrek spet v bukovem gozdu. Končno se steza spusti nalahno navzdol. Tu je markacija sicer pogostna (brez nje bi gotovo zašli!), a na drevesu je tablica z napisom: Bistriška planina — Tržič obrnjen na v napačno smer in močno moti. Sicer pa bi bilo treba označiti pot v obe smeri. Zato naj bi puščica v eno smer nakažovala pot na Bistriško planino, v drugo pa v Tržič. Ker je na tem mestu orientacija zapletena, se utegne zgoditi, da takšno kažipotno znamenje zavede nepoučenega turista. To bo pač treba popraviti.

Od tega kažipotnega znamenja gremo po gozdu še malo navzdol in že smo na veliki jasi — na Bistriški planini. Jaso obkroža krog in krog gozd, večidel smrekov, le malo je bukev. Tudi sredi jase so mogočne posamezne smreke, ki skrbje za senco na planini. Na zgornjem desnem robu jase uzremo planšarsko kočo, ki služi tudi turistom. A to le v poletnih mesecih, ko je na planini živina, sicer je koča zaprta. Na koči je tablica z napisom Bistriška planina 1052 m (na topografski karti je to kota 1054 metrov). Druga tablica z napisom: Bistriška planina — Tržič kaže smer proti Tržiču, zato bi zadoščal napis: proti Tržiču, sicer bi kdo menil, da pojde še preko Bistriške planine v Tržič, če bi kdaj zmanjkalo tablice nad vrati z oznako, da smo že na tej planini. Prav blizu koče je dobra pitna voda.

Mimo nje nas vodi steza v gozd proti zahodu na Breško planino, ki je le 46 m višje od Bistriške planine.

To je majhna planina brez hleva, brez koče, oboje je v razsulu, napeljava vode je tu pokvarjena. Bistriško in Breškoplanino skupaj upravlja pašni odbor Kmetijske zadruge v Podljubelju. Na njej pasejo pašni koristniki iz vasi Bistrica in Brezje, kot pove že ime obeh planin. Na katastrski mapi iz l. 1868 je namreč napisano Brezjska planina, kasneje je iz tega nastala Breška planina.

Bistriška planina je najnižja planina v tržičski okolici. Pašna doba traja tu od 15. junija do 15. septembra, torej 92 dni. Letos bo trajala verjetno še dlje, ker sta zgodnja pomlad in kasni sneg izboljšala pašo. Na planini pasejo samo govejo živino in to

predvsem mlado plemensko živino, zato je mleka le malo. Sicer je planina majhna: bistriška in breška obsegata le 44 ha z gozdom vred. Zmogljivost planine znaša 55 do 60 živalskih enot (1 živalska enota pomeni 1 odraslo govedo ali dve teleti nad 1 leto ali 4 teleta pod 1 leto starosti ali 5 ovc; 1 konj je 1 in pol živalske enote).

Konj in ovc na tej planini ne pasejo. Pač pa je na planini navadno po en prašič. Planina je precej zarastla, potrebna bi bila poseka. Sicer ima planina servitutne pravice v privatnih gozdovih, ki so poleg nje, a novi zakon o upravljanju in gospodarjenju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti iz l. 1956 načeloma prepoveduje vso pašo v gozdovih (čl. 12).

V lanskem letu se je iz vasi Brezje paslo na planini 44 glav živine (22 polnih in 22 polovičnih živalskih enot), ostala živina je bila z Bistrice.

Bistriška planina je precej razrita. Tla so polna manjših in večjih vdolbin in vzpetin. To razdrapanost tal povzročajo divji prašiči, ki se na planini pojavljajo in jo vedno znova razgrebajo.

Z Bistriške planino je ugoden dostop na Lešansko planino in na Dobrčo. Lešansko planino je s srede jase tudi prav lepo videti. Pot navzgor je markirana.

Škoda pa je, da ne vodi z Bistriške planine nobena markacija na jug, na Stolec. Stolec leži jugovzhodno od Bistriške planine v višini 974 m. Je na precej izpostavljenem robu, zato izredno razgledna točka. Do nje ga se povzmemo ali od Markovega studenca po grapi naravnost navzgor ali s Kajzarjevih ravni ali pa z Bistriške planine po kolovozni poti in po stezi skozi gozd. Še najhitreje pa pridemo na Stolec iz Bistrice po precej stmi gozdni poti ali čez Planinice.

Ker je razgled s Stolca res edinstven, se bomo z Bistriške planine vračali preko Stolca v dolino. Sicer tvegamo, da bomo zašli, kajti pot vodi po gozdu gor in dol in steza je v zadnjem delu precej zarasla.

A ko smo na Stolcu, se nam trud bogato poplača. Krog nas se razgrinja dobršen del trž. okolice. Ozremo se najprej navzdol v dolino. Pod nami so samotne kmetije nad podljubeljsko dolino, del vasi Podljubelj, Čegelše, Cimper, zgornji del Tržiča. Nad njim vidimo lomsko dolino, Lom, Potarje, Strmec. Proti jugu se razgledujemo na Pristavo, Vetrno, Križe, Ziganjo vas, Duplje, Kovor, Retnje, Brezje, Hudo, Hušico, Zvirče in Podbrezje. Tja do Ljubnega, Podnarta, do Jošta in Šmarješke gore ter do škofjeloškega hribovja se odpirajo razgledi. Na vzhodu nam zapira horizont Storžec, poleg njega Zenikljevec na eni in Kriška gora na drugi strani. Na severu pa se dviga Košuta in njena predgorja. Zares, vzpon na Stolec je bogato poplačan!

Moti nas le, da smo tudi tu priče vandalizma, ki ga uganjajo neznani zlikovci, ki so triangulacijskemu znamenju odtrgali en podporni drog, drugega pa močno narezali, da komaj še drži. Res klavrno početje, ki ne more biti nikomur v prid, ki pa (Nadaljevanje na 5. strani)

BESEDA NAŠIH BRALCEV

KAJ RES NE MORE BITI DRUGAČE?

Komaj so se pojavile na trgu prve češnje, že se je z njimi vred pojavila nesnaga na ulicah. Vkljub temu, da vsako leto pišemo in govorimo o snagi, ljudje še niso dovolj kulturni in vzgojeni, da bi prav ravnali.

V soboto, 25. maja opoldne je bil na pločniku pred avtobusno čakalnico, torej na dokaj prometnem kraju, cel kup češnjavih koščic in pecljev. Ali se res ne bi dalo ravnati drugače? Saj je le nekaj metrov stran, ob novo nastalem parku ob Cankarjevi cesti žaba, v katero naj bi ljudje metali odpadke. Prav tako so na Trgu svobode nameščene košarice za odpadke. Pa je tudi ta trg te dni precej nastlan s češnjevimi peclji, koščicami in pohojenimi češnjami. Kupec prinese v star časopisni papir zavite češnje iz prodajalne, jih začne kar na cesti jesti, koščice in peclje pa sproti odmetava na cesto!

(Nadaljevanje s 4. strani)

izpričuje skrajno nekulturnost in nevzgojenost!

S Stolca se lahko spustimo po precej strmi stezi med bori naravnost navzdol proti Bistrici ali pa na levo proti Markovemu studentcu in od tod proti Zalemu rovto, proti Tržiču.

Vsekakor pa je železi, da dobi vsaj ena pot na Stolec čim prej markacijo, kajti točka s tolikšnim razgledom je je vredna!

Sploh pa je treba sadje umiti, preden ga jemo! To so nič kolikokrat slišali že naši otroci v šoli, to so slišali odrasli pri raznih zdravstvenih predavanjih. Kljub temu, da z neumitimi sadjem resno ogrožamo svoje zdravje, ga nekateri vendar še jedo neumitega!

Zdi se, da se ljudje res ne zavedajo vrednosti svojega zdravja. Ne zavedajo se, koliko bakterij in virusov more biti na sadju in kako nevarni so le-ti. Saj so nosilci in povzročitelji mnogih hudih obolenj, ki se jim prav lahko izognemo, če pazimo na osnovne higienske predpise.

Seveda ni dovolj, da sadje le nekoliko zmočimo, kot to delajo nekateri, ki sadje kar v papirnati vrečki operejo pri katerikoli vodi. Sadje je treba **pošteno** oprati pod **tekočo** vodo, da zares speremo z njega nesnago in »prstne odtise« obiralcev in prodajalcev.

Če bodo naši trgi, ulice in parki natreseni s češnjevimi koščicami, se bodo kmalu pojavila okrog njih krđela muh. Znano je, da muhe oblezejo vso nesnago, potem pa prenašajo in zanašajo infekcijo v naše kuhinje in shrambe.

POSREDOVANJA

Zazidalno parcelo s sadnim drevjem v bližini Kovorja prodam. Ponudbe na naslov: Žana Mokorel, Bistrica 60.

OPOZORILO

Prodajo vozovnic in rezervacij mest za avtobus, ki vozi vsak dan ob 4.30 uri iz Tržiča naravnost v Koper, Portorož in Poreč in se vrne zvečer ob 22.30 uri v Tržič, opravlja Turistično društvo v Tržiču.

ZAHVALA

Vsem, ki so ob smrti mojega moža oz. najinega očeta

ŠTEFANA KRIŽAJA

z nami sočustvovali, darovali vence in cvetje in ga spremili na zadnji poti, iskrena hvala. Posebej se zahvaljujemo gasilskima društvoma iz Tržiča in Križev, govorniku, pevcem, godbi in duhovščini.

Ivanka Križajeva s sinovoma in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Vsem, ki so ob nenadni smrti našega nadvse ljubljenega sina in brata

MARIJANA

sočustvovali z nami, mu poklonili vence in cvetje in ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti, se iz dna srca zahvaljujemo. Posebej se zahvaljujemo profesorskemu zboru in dijakom I. državne gimnazije iz Ljubljane, zastopnikom LMS, pevcem, govornikom in duhovščini. Enako se prisrčno zahvaljujemo glasbeni šoli, tržiškimi fantom in dekletom, sostanovalcem in vsem prijateljem, ki so nam ob tej težki uri stali ob strani in nas naravnost obsipali s svojo pozornostjo.

Žalujoča družina Vidovič

OBVESTILO

Glasbena šola obvešča, da bo IV. glasbeni večer (in obenem zadnji v tem šolskem letu) v petek, 7. junija ob pol osmih zvečer v dvorani Svobode. Udeležite se ga v čim večjem številu!

OBJAVA

Glasbena šola obvešča, da je vpisovanje za šolsko leto 1957-58 za dosedanje gojence od 3. do 15. junija, za nove pa od 17. do 22. junija v pisarni ravnateljstva vsak dan od 8. do 10. ure in 15.30 do 17.30. Vpisnina znaša 50 din in se vplača pri vpisu.

Na šoli se poučujejo: klavir, violina, čelo, kontrabas, pihala in trobila, solopetje itd.

Predvsem vabimo vse interese za učenje solopetja, ker je sprejem le-teh omejen.

KINO

1.—3. junija: ameriški barvni film »DOLINA NASILJA«.

4.—5. junija: nem. film »STOTNIK IN NJEGOV VOJAK«.

6.—7. junija: kitaj. film »CIRKUS«.

8.—10. junija: ameriški pustolovski film »TARZANOVA JEZA«.

11.—12. junija: italijanski kriminalni film »ZA ZAVESAMI«.

12.—14. junija: italijanski film »FIGARO«.

15.—16. junija: ameriški barvni kavbojski film »SAN ANTONIO«.

18.—19. junija: francoski film »TRPLJENJE«.

20.—21. junija: francoski film »OHOLJE«.

22.—24. junija: ameriški barvni film »DO PEKLA IN NAZAJ«.

25.—26. junija: ameriški avanturistični film »VSTAJA NA LADJI BAUNTI«.

Gibanje prebivalstva

Poročeni:

Mikič Alojz, mizarski pomočnik iz Bistrice pri Tržiču 125, in Šepetavc Neža, tovarniška delavka iz Tržiča, Preska 17; Torkar Julijan, gozdni delavec iz Jelendola 13, in Godnov Ana, tovarniška delavka iz Loma pod Storžičem 6; Veternik Anton, zidar iz Visoč 4, in Kalan Angela, predilka iz Hudega grabna 8; Mudrič Rade, čevljar iz Kovorja 53, in Konjar Frančiška, tkalka iz Kovorja 53; Kristan Franc, upokojenec iz Bistrice pri Tržiču 130, in Jarc Antonija, tovarniška delavka iz Tržiča, Virje 2; Gregorec Edvard, kmečki delavec s Spodnjega Vetrnega 3, in Košir Ana, gospodinjska pomočnica iz Bistrice pri Tržiču 31.

Umrli:

Smolej rojena Kenda Marija, gospodinja iz Tržiča, Cankarjeva cesta 8, stara 59 let; Ravnjak Danica, hči tovarniškega delavca iz Slapu 4, stara 1 leto; Šlibar rojena Murnik Jera, družinska upokojenka iz Palovič 17, stara 76 let; Oman Andrej, tovarniški delavec iz Tržiča, Koroska cesta 34, star 47 let; Ritu-per rojena Gašperček Ivanka, tovarniška delavka iz Tržiča, Čevljarska 2, stara 25 let; Rozman Filip, sin tapetnika iz Tržiča, Ulica heroja Grajzarja, star 3 leta; Hlebčak Jernej, kmečki delavec iz Seničnega 14, star 22 let.

RAZPIS

VAJENSKIH MEST

Tržiška tovarna kos in srpov Tržič razpisuje 10 mest za učenec v poklicu strojnega kovača.

Pogoji: popolno zdravje, starost 15 let in dovršena 2 razreda gimnazije.

Za čas učenja obdrži učenec otroške doklade, prejema mesečno nagrado od 2000 do 3000 dinarjev, za izreden uspeh v učenju pa še posebno nagrado.

Kandidati se lahko prijavijo v upravi tovarne ali v občinski posredovalnici za delo v Tržiču najkasneje do 30. 9. 1957.

Ob nedeljah popoldne v gostišče

»LJUBELJ«

NAJLEPŠI JE ODDIH V GORAH!

Vsako nedeljo vozi do gostišča avtobus z odbodom izpred pisarne Turističnega društva ob 13,30

V gostilni vam postrežejo z izbranimi pijačami in prigrizki

V Ročevnici so taborniki razpeli svoje šotore

V okviru gorenjskega taborniškega sveta je Rod severne meje v Trziču organiziral v dneh od 24. do 26. maja III. zlet gorenjskih tabornikov v Ročevnici pri Trziču.

Gorenjski taborniki so se prvič zbrali na zlet v Kranju ob deseti obletnici ustanovitve mladinskih delovnih brigad. Drugi zlet gorenjskih tabornikov je bil lani na Jesenicah, letos pa so trziški taborniki pripravili tretji zlet.

Na lepem travniku, ki ga krog in krog obdaja gozd, je v petek, 24. maja, začelo nastajati novo naselje. Za zlet se je prijavilo okoli 300 udeležencev. Toda slabo vreme je marsikoga zadržalo doma, tako da je na mestu 100 bilo postavljenih le 55 šotorov, kar pa je za tako klavno vreme še vedno kar lepo število.

Prišli so taborniki iz Kranja z dvajsetimi šotori, prišli z Jesenic in postavili trinajst šotorov, prišli so iz Kranjske gore in Škofje Loke in seveda tudi člani Rodu severne meje. Vabljeni so bili tudi drugi rodovi, pa tudi Korošci in Primorci, a razne ovire so jih zadržale.

Program zleta je bil sestanek tabornikov, ki naj se v tekmovanju pomerijo med seboj. V načrtu je bilo tekmovanje v postavljanju šotorov, orientacijskem teku, signalizaciji in crossu. Zaradi izredno slabega vremena je bilo odloženo tekmovanje v postavljanju šotorov in signalizaciji, izvedli pa so orientacijski tek in cross.

Pokazalo se je, da je Ročevnica zelo primeren prostor za taborjenje v večjem obsegu. Kljub tridnevni deževju se tla niso razmočila, saj je podlaga peščena in voda sproti protnica navzdol. Niti jarkov okoli

šotorov niso skopali in vendar na s taborjenjem zadovoljna, saj ni v noben šotor vdrla voda, čeprav je ponoči pošteno deževalo.

Potek zleta je sicer motilo slabo vreme, vendar je bil zadovoljiv. Taborniki so se izživljali v taborniških igrah, dobra volja je vladala ves čas. Ob potoku postavljena kuhinja je skrbela za okusno in izdatno hrano, da so bili z njo vsi zadovoljni. Dobra povezava z Avto-moto društvom je olajšala prevoz hrane, ki ga je oskrbelo Avto-moto društvo. Ni namreč malenkost nahraniti dvesto mladih lačnih ust, ki jim gre hrana na taborjenju vse bolj v slast kot doma pri mamicah.

S svečane otvoritve tabora, ki je bila na praznik mladosti, so gorenjski taborniki poslali s svojega III. zleta brzojavne čestitke maršalu Titu za 65. rojstni dan.

Zvečer je dež ponehal, da so zakurili taborni ogenj, ki se zaradi razmočenega goriva kar ni hotel vžgati, ko pa je začel končno le goreti, so ob njem zapeli, zaigrali in se zabavali ob šaljivih nastopih članov trziškega »Veselega teatra«. Žal tedaj nekaterih gostov in obiskovalcev že ni bilo več zraven, ker so prej zdvomili, da bo z ognjem kaj. Brž ko je bilo programa ob tabornem ognju konec, so se pa spet odprle zavornice vode in z oblakov se je začelo znova usipati.

Pač pa je dež preprečil parado, ki naj bi bila v nedeljo zjutraj. V nedeljo dopoldne so tabor obiskali člani centralnega komiteja Ljudske mladine Slovenije in člani starešinske uprave ZTS iz Ljubljane.

Po kosilu se je zlet zaključil, žal še vedno v dežju. Vkljub slabemu vremenu je bila mladi-

vojnjo, saj je treba biti tovariški, postrežljiv, požrtvovalen, discipliniran in redan. Vse težave so pozabljene, ko sredi tabora zvečer zagori taborni ogenj. Ob njem so večeri tako prijetni, da jih ni moč pozabiti.

ZGODOVINSKI PABERKI

Kako so stari Trzičani igrali v loterijo

Za denar je bila vedno trda. Danes govorimo o dobitkih državne razredne loterije, nekdanj pa so ljudje govorili o ternah, ambozolah in ambah.

Avstrijska c. kr. loterija je imela svojo poslovalnico tudi v Trziču in sicer v pritlični sobi bivše »Ferbarjeve« hiše, sedaj Trg svobode 10. Zrebanje je bilo vsako soboto, enkrat v Trziču, drugič pa v Gradcu. Izmed 90 številke je bilo vsakokrat izžrebanih pet številke. Ljudje so prihajali staviti v začetku tedna. Najmanjši vložek je bil 0.10 krone. Zadata vsota se je ravnala po višini stavljenega zneska. Izžrebane številke so bile objavljene vsako nedeljo zjutraj na tablici ob oknu poslovalnice.

Glavni dobiček, to je terno, je zadel tisti, ki je imel izmed petih izžrebanih številke zadete vse tri stavljenе številke. Ambo je zadel tisti, ki je imel izmed treh stavljenih številke dve zadeti, ambozola pa je zadel, kdor je stavil le dve številki in sta bili obe izžrebani. Kdor je stavil na prvi »rufo«, je stavil le eno številko, ki pa je morala biti med izžrebanimi na prvem mestu. Izžrebane številke so bile vedno rdeče. Nekateri strastni loteristi so stavili vsak teden. Loterijski listek, ki ga je vsak prejel kot potrdilo, je bil veljaven tri mesece in pisan v nemščini. Vsako nedeljo zjutraj je bilo veliko zanimanje, kdo je bil tako srečen, da je zadel terno, to je nekaj sto kron, kar je

bilo za tedanje čase že precej denarja.

Poleg cesarsko-kraljeve je bila v Trziču tudi neke vrste zasebna loterija. Kaka vdova n. pr. je kupila kak primeren predmet, kip, kokoš, petelina, kapuna, svinjsko pleče itd. Napravila si je listo, napisala vseh devetdeset številke ter šla s kupljenim predmetom od hiše do hiše ter ponujala številke. Cena številke se je ravnala po vrednosti dobitka. Ker prej ni odnehala, je dobila za prodane številke najmanj še enkrat toliko, kot je bil tisti dobiček vreden. Poleg izbrane stavljenе številke je zapisala ime tistega, ki je stavil. Dobitek je zadel tisti, čigar številka je bila izžrebana na prvem mestu c. kr. drž. loterije.

Srečne številke, za katere so ljudje upali, da bodo zadete, so po večini črpali iz samjskih bukev, si jih izmišljali na podlagi sanj ali dnevnih dogodkov, nesreč itd. Ob vsakem dogodku so takoj kombinirali številke. Če si je kdo nogo zlomil, so stavili to številko, če je nastal požar spet drugo, vrag je imel menda številko 90. Zgodilo se je celo, da je kdo imel pripravljene tri srečne številke za terno, pa je morda pozabil na stavu, ali pa jo odložil na prihodnji teden, a je tako naneslo, da so bile ravno tiste tri številke izžrebane že tisto nedeljo. Takemu so navadno ljudje rekli, da je po smrti kesanje prepozno.

A. Tišler

RAZPIS SLUŽBENIH MEST

Komisija za volitve in imenovanja občinskega ljudskega odbora v Trziču razpisuje naslednja delovna mesta:

1. Delovno mesto za upravnico Otroškega doma v Trziču.

Pogoji:

- medicinska sestra,
- otročka negovalka s tečajem za vodstvo otroških domov ali otroških jasli s 3-letno prakso na vodilnih položajih v podobnih ustanovah.

2. Delovno mesto za administrativno moč na glasbeni šoli v Trziču.

Pogoji:

- dvoletna administrativna šola ali administrativni tečaj,
- večletna praksa v pisarniški službi z nepopolno srednješolsko izobrazbo.

Pravilno kolekovane prošnje je dostaviti občinskemu ljudskemu odboru v Trziču do 30. junija 1957.

OBVESTILO

V šolskem letu 1957—1958 bo sprejetih v šolo za knjižničarje in arhivske pomočnike 30 slušateljev. Pogoja za sprejem v šolo sta:

- opravljena matura na popolni gimnaziji, učiteljsku ali na srednji strokovni šoli;
- duševno in telesno zdravje (predvsem je važno za kandidata, da nima tuberkuloze ali kakšne druge nalezljive bolezni).

Prijave za šolo naj kandidati dostavijo svetu za prosveto in ljudsko kulturo LRS preko našega tajništva za prosveto in ljudsko kulturo, tako da bomo imeli evidenco nad prijavami. Svet za prosveto in kulturo LRS bo sprejemal prijave od 1. julija do 15. avgusta 1957.

Svet za prosveto in ljudsko kulturo pri občinskem ljudskemu odboru v Trziču